ORDONANȚA CURȚII (Marea Cameră)

15 martie 2022 *

„Îndreptarea unei hotărâri”

În cauzele conexate C-357/19 REC, C-379/19 REC, C-547/19 REC, C-811/19 REC și C-840/19 REC,

având ca obiect cinci cereri de decizie preliminară formulate în temeiul articolului 267 TFUE de Înalta Curte de Casație și Justiție (România), prin deciziile din 6 mai 2019 (C-357/19), 13 mai 2019 (C-547/19), 31 octombrie 2019 (C-811/19) și 19 noiembrie 2019 (C-840/19), primite de Curte la 6 mai, 15 iulie, 4 noiembrie și, respectiv, 19 noiembrie 2019, precum și de Tribunalul Bihor (România), prin decizia din 14 mai 2019, primită de Curte la 14 mai 2019 (C-379/19),

în procedurile penale împotriva

PM (C-357/19),

RO (C-357/19),

SP (C-357/19),

TQ (C-357/19),

KI (C-379/19),

LJ (C-379/19),

JH (C-379/19),

IG (C-379/19),

FQ (C-811/19),

GP (C-811/19),

HO (C-811/19),

IN (C-811/19),

NC (C-840/19),

* Limba de procedură: româna.

cu participarea:

Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție (C-357/19, C-811/19 și C-840/19),

QN (C-357/19),

UR (C-357/19),

VS (C-357/19),

WT (C-357/19),

Autorității Naționale pentru Turism (C-357/19),

Agenției Naționale de Administrare Fiscală (C-357/19),

SC Euro Box Promotion SRL (C-357/19),

Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea (C-379/19),

JM (C-811/19),

precum și în procedura

CY,

Asociația „Forumul Judecătorilor din România”

împotriva

Inspecției Judiciare,

Consiliului Superior al Magistraturii,

Înaltei Curți de Casație și Justiție (C-547/19),

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte, domnul L. Bay Larsen, vicepreședinte, domnul A. Arabadjiev, doamnele A. Prechal și K. Jürimäe, domnul S. Rodin, președinți de cameră, și domnii M. Ilešič, T. von Danwitz (raportor), M. Safjan, F. Biltgen și N. Piçarra, judecători,

avocat general: domnul A. M. Collins,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

după ascultarea avocatului general,

dă prezenta

Ordonanță

1 La 21 decembrie 2021, Curtea (Marea Cameră) a pronunțat Hotărârea Euro Box Promotion și alții (C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 și C-840/19, EU:C:2021:1034).

2 Această hotărâre conține, în versiunea sa în limba de procedură, două erori care trebuie îndreptate din oficiu, în temeiul articolului 103 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) dispune:

1) În partea introductivă a Hotărârii din 21 decembrie 2021, Euro Box Promotion și alții (C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 și C-840/19, EU:C:2021:1034), mențiunea referitoare la observațiile lui JH este eliminată.

2) Punctul 2 al dispozitivului hotărârii menționate trebuie să fie îndreptat după cum urmează:

> **„Articolul 325 alineatul (1) TFUE coroborat cu articolul 2 din Convenția elaborată în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene, semnată la Bruxelles la 26 iulie 1995, precum și Decizia 2006/928 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări sau unei practici naționale potrivit căreia hotărârile în materie de corupție și de fraudă în domeniul taxei pe valoarea adăugată (TVA) care nu au fost pronunțate, în primă instanță, de completuri de judecată specializate în această materie sau, în apel, de completuri de judecată ai căror membri au fost desemnați toți prin tragere la sorți sunt lovite de nulitate absolută, astfel încât cauzele de corupție și de fraudă în domeniul TVA-ului în discuție trebuie, dacă este cazul, în urma unei căi extraordinare de atac împotriva unor hotărâri definitive, să fie rejudecate în primă instanță și/sau în apel, în măsura în care aplicarea acestei reglementări sau a acestei practici naționale este de natură să creeze un risc sistemic de impunitate a faptelor ce constituie infracțiuni grave de fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii sau de corupție în general. Obligația de a se asigura că astfel de infracțiuni fac obiectul unor sancțiuni penale care au un caracter efectiv și disuasiv nu scutește instanța de trimitere de verificarea respectării necesare a drepturilor fundamentale garantate la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, fără ca această instanță să poată aplica un standard național de protecție a drepturilor fundamentale care să implice un asemenea risc sistemic de impunitate.”**

3) Originalul prezentei ordonanțe se anexează originalului hotărârii îndreptate. Se face mențiune despre această ordonanță pe marginea originalului hotărârii îndreptate.

Luxemburg, 15 martie 2022.

Grefierul
A. Calot Escobar

Președintele
K. Lenaerts